

הרב אריאל לוי חברון

רגיל היה גאון עוזנו ותפארתנו מו"ר חכם מרדכי אליהו זצ"ל לספר על האדמו"ר הקדוש מצאנז זצ"ל שהיה מחמיר על עצמו ומדקדק על קלה כבחמורה והיה אוכל בשר רק משחיטתו של תלמיד חכם ירא שמיים מופלג שהיה מדקדק ומקפיד מאד.

פעם נזדמנו הרבי מצאנז והשוחט שלו לסעודת שבע ברכות, ונתבקש השוחט לומר דבר תורה. הזכיר השוחט שדבריו נאמרים בשם "אור החיים", ולא הוסיף את הכינוי "קדוש". מאותו יום לא סמך הרבי מצאנז על שחיטתו כי לא הזכיר בחרדת קודש את הכינוי "קדוש" לרבנו חיים בן עטר ע"ה, הענק שבענקים.

עוד היה מו"ר רגיל לספר על הבבא סאלי הקדוש שבכל ערב שבת היה יושב אחר חצות היום בפתח חצר ביתו, כמי שממתין לאורח חשוב במיוחד, ושם היה לומד את פירושו של אור החיים הקדוש על הפרשה לפני שהיה מקבל את השבת. לא היה מתפלל מנחה עד שיגמור ללמוד את כל פירושו של אור החיים הקדוש על הפרשה.

והיה מספר מו"ר חכם מרדכי זצ"ל על עצמו, שבילדותו כשעלה לציון אור החיים הקדוש בהר הזיתים וראה שם חסידים רבים, חשב שרבי חיים בן עטר ע"ה שעלה ארצה ממרוקו הוא "רבי של אשכנזים". וסיפר מו"ר הרב את זה כדי ללמד על גדולתו של אור החיים הקדוש שבגודל קדושתו זכה שלומדים את ספריו בכל תפוצות ישראל.

החיד"א זצ"ל בספרו "שם הגדולים" מפליג בגדולתו וכותב עליו: "ועיני ראו גדולת תורתו עוקר הרי הרים וקדושתו הפלא ופלא, ולפי דורנו היה הרב מבעית בתלמוד והיה כמעין המתגבר, וחכמתו ניכרת מספריו... וחופף עליו כל היום סדר קדושה והבדלה מענייני עוה"ז ורוב עוזו ונוראותיו".

בעל "היכל הברכה" רבי יצחק אייזיק מקאמרנא זצ"ל כתב ספרו "נתיב מצוותיך": "מרן הבעש"ט אמר עליו שנשמטו מרוח דוד דאצילות ובכל לילה שמע תורה מפי הקב"ה, ורוב קדושתו אי אפשר לכתוב, והיה מיורדי המרכבה וגילוי נשמות ומדרגת רוח הקודש אמת, ומרן (הבעש"ט הקדוש) היה נפש דוד דאצילות, והיה רוצה שיתקשרו ביחד נפש ורוח ויתגלה הנשמה חיה דאצילות ויהיה הגאולה האמיתית".

בעל "יסוד העבודה" מסלונים זצ"ל היה אומר ששני הספרים הקדושים הזוהר הקדוש ואור החיים הקדוש מאירים את נשמת האדם. עלינו ללמוד את ספריו הקדושים בשקיקה ובהערצה, מתוך אמונת חכמים וחרדת קודש.

ביום ראשון ט"ו בתמוז חל יום הילולת אור החיים הקדוש ובו יעלו המוני עמך ישראל מכל העדות והחוגים לציונו הקדוש בהר הזיתים. חשיבות רבה יש ביום זה להתחזק בלימוד תורתו. לנגד עינינו עומדת דמותו קורנת ההוד של מו"ר חכם מרדכי אליהו זצ"ל שהיה רגיל לומר פעמים רבות: ידוע הוא שאור החיים הקדוש קנאי גדול, והוא כתב בהקדמה לספרו "פרי תואר" שאינו מרשה לאף אדם לחלוק עליו. ואף אחד לא יכול לחלוק על אור החיים הקדוש שכתב בפירושו לפרשת ויצא שארץ ישראל שייכת לקב"ה, והוא נתנה אך ורק לעם ישראל, ואין בה שום אחיזה לא לעשיו ולא לישמעאל! והיה מו"ר מתבטא בחריפות ואומר: "ומי שלא אומר כך, וסובר שמותר לתת אפילו גרגיר אחד מארץ ישראל לעשיו או לישמעאל, כנראה לא מבין חומש".

על הפסוק בחומש במדבר (ל"ג נ"ג) "והורשתם את הארץ וישבתם בה כי לכם נתתי את הארץ לרשת אותה", כותב אור החיים הקדוש בזה הלשון: "או אפשר שחוזר על אומות שאין בהם כוח להרגם שישתדלו להורישם ולא יניחו מהם בארץ. והגם שאמר הכתוב בז' עממין לא תחיה כל נשמה (דברים כ' ט"ז) כאן מדבר הכתוב חוץ מז' עממין הנמצאים שם, ולזה דקדק לומר את כל יושבי הארץ, לומר אפילו שאינם מז' עממין".

וכמו נבואה לתקופתנו, פירש שם בהמשך דבריו על הפסוק "ואם לא תורישו את יושבי הארץ מפניכם והיה אשר תותירו מהם לשיכים בעינכם ולצנינים בצדיכם וצררו אתכם על הארץ אשר אתם יושבים בה, והיה כאשר דימיתי לעשות להם אעשה לכם" "פירוש: לא מלבד שיחזיקו בחלק מהארץ שלא זכיתם בו,

אלא גם בחלק מהארץ שזכיתם בו אתם וישבתם בו, וצרתם אתכם על חלק שאתם יושבים בו, לומר : קומו צאו ממנו".

כל יהודי הגון ואמיתי שמקבל עליו עול מלכות שמיים יודע שאכן האמת היא שלישמעאלים של ימינו יש דין של שבעת העממין לגבי ישיבתם בארץ. ויהי רצון שנזכה בקרוב לישועת ה' על עמו ונחלתו ויקוימו בנו דבריו של אור החיים הקדוש בתפילתו המופלאה : "יהי רצון מלפניך אבינו מלכנו אלוקינו ידידות אור נפשנו רוחנו ונשמתנו ... זכור אהבתנו וחיבתנו והשב שכינתך לבית קדשינו והחזר להשתעשע בנו כימי קדם כי קשה פרידתך ממנו כפרידת נפשנו מרוחנו, המו מעינו וכלתה נפשנו אל גאולת שכינתך, מתחננים ובוכים לפניך ה' אב הרחמן על גלות השכינה הושיעה ה' שכינתך ודבק נפשנו באהבתך הנעימה והעריבה על נפשנו רוחנו ונשמתנו וייעול מלכא בהיכלא אמן כן יהי רצון"